

bulgară), БАН, Sofia, 1955. În aceeași tematică se încadrează și o altă lucrare a sa, intitulată *Палаталните съгласни в българския език* (Consoanele, palatale în limba bulgară), «Известия И.Б.Е.» (Institutul de limba bulgară), vol. I, precum și articolul despre sunet și fonem și altele. St. Stoikov a pus bazele unei descrieri complete a dialectelor limbii bulgare în manualul său *Българска диалектология* (Dialectologia bulgară), 1956, publicînd în afară de aceasta și unele cercetări asupra dialectelor bulgare, asupra fenomenelor fonetice dialectale și legăturii dintre limba literară și dialecte.

În cele două manuale pentru Universitatea și institutele pedagogice K. Mircev a încercat să sistematizeze datele de pînă acum, precum și cele noi din domeniul gramaticii istorice a limbii bulgare și a limbii vechi bulgare: *Историческа граматика на българския език* (Gramatica istorică a limbii bulgare), Sofia, 1958; *Старобългарски език* (Limba veche bulgară), Sofia, 1954. În alte contribuții ale sale K. Mircev a analizat unele probleme încadrate în aceeași tematică, cum sînt: *Despre soarta împrumuturilor din limba turcă în limba bulgară* («Известия И.Б.Е.», I, 1952), analitismul limbii bulgare, împrumuturile străine în limba bulgară și altele.

VI. Gheorghiev, care în ultimul timp se preocupă tot mai mult și de problemele slavisticii, a publicat cîteva studii, dintre care semnalăm volumul: *Въпроси на българска етимология* (Probleme de etimologie bulgară), Sofia, 1958. Celelalte lucrări ale sale sînt consacrate unor chestiuni mult discutate în ultimul timp, ca periodizarea istoriei limbii bulgare, apariția unui nou timp trecut și altele.

IV. Lekov în lucrările sale de slavistică analizează legile interne de dezvoltare a limbilor slave, stabilitatea, modalitățile lor de manifestare și clasificarea lor, apariția genului personal, raportul dintre fonem și sunet, trăsăturile structurale ale lexicului și altele. Unele din lucrările sale din ultimii cinci ani au apărut în cărți aparte: *Единство и диференциация на славянските езици в техния основен речников фонд* (Unitatea și diferențierea limbilor slave în fondul principal lexical), БАН, 1955; *Словообразователни склоности на славянските езици* (Tendențele de formare a cuvintelor în limbile slave), БАН, 1958; *Общност и многообразие в граматическия строй на славянските езици* (Elementele comune și diferențiale în structura gramaticală a limbilor slave), БАН, 1958.

În problemele paralelismului lingvistic ruso-bulgar au lucrat N. Dilevski și G. Tagamlițka. Cercetări în domeniul istoriei limbii bulgare și al toponimiei au făcut Iv. Duridanov și Iv. Gălăbov. Unele probleme specifice ale limbii bulgare contemporane încearcă să trateze în lucrările lor Dr. Mateev, St. Stoianov, Iv. Ivancev, Kr. Ciolkova și alții. Iv. Goșev a editat *Римски глаголически листи* (Foile glagolitice de la Rila), БАН, 1956. Cercetări în domeniul dialectelor au făcut K. Popov, St. Kabasanov, G. Popivanov, I. Zaimov și alții.

În domeniul lexicografiei lingviștii bulgari au obținut succese însemnate. În anul 1955 a apărut primul dicționar nou într-un volum *Български тълковен речник* (Dicționarul explicativ al limbii bulgare), editat de un colectiv de șapte cunoscuți lingviști contemporani (L. Andreicin, L. Gheorghiev, St. Ilcev, N. Kostov, Iv. Lekov, St. Stoikov, T. Todorov).

În anul 1959 s-a terminat dicționarul în trei volume, *Речник на съвременния български книжовен език* (Dicționarul limbii literare bulgare contemporane), întocmit de colaboratorii Institutului de limba bulgară de pe